

Samling kring krubban

JULANDAKT MED BARN

Vi har samlats kring krubban för att börja den här julaftonen/juldagen tillsammans.

Ser ni att det är fler än vi som har samlats här? [*Visar på krubban.*] Den minsta och nyaste ligger i mitten. Om ni har varit med om att ta emot ett riktigt litet barn någon gång, så vet ni att alla samlas runt omkring och tittar andaktsfullt på den nya, lilla människan. Varje gång ett barn blir till och kommer till jorden är det ett under. Men här i krubban har vi ett ännu större underverk, för det är inget vanligt barn som har fötts, utan Guds son.

Inte konstigt att alla har samlats kring honom! Vilka har vi här nu då? Först och främst är det pojken's föräldrar. Är det någon som vet vad de heter? Maria och Josef, ja. De gör allt för att skydda honom och värma honom och trösta honom. De ska ge honom mat och prata med honom och lära honom saker. Nu känns allt så stort. Nu är de nog bara väldigt lättade och lyckliga.

Maria och Josef var säkert oroliga först, när de inte fick plats på något värds-
hus i Betlehem. Inte en enda bädd fanns det att låna, fast Maria skulle föda sitt barn. Det blev annorlunda än de tänkt, men de visste hela tiden att Gud skulle hjälpa dem. Här i stallet är de skyddade mot vind och kyla, och allt har gått bra.

Vad har vi mer då? Jo, i stallet finns det djur förstås. Det är en oxe och en åsna. Åsnan har kanske hjälpt Maria på färden. Åsnor kan bära packning och man kan rida på dem också, om man inte är för tung. Oxen är lugn och snäll.

I Jesajas bok står det: »Oxen känner sin husbonde och åsnan sin herres krubba, men Israel känner inte sin herre«. Därför står oxen och åsnan här som en påminnelse om att vi kristna ska känna vår herre och hålla oss till honom.

Sedan har vi en ängel/änglar. Är inte det fantastiskt? Det är inte bara jorden som gläder sig över födelsen, utan himlen också. Änglarna har besökt några herdar ute på ett fält och berättat att Messias, frälsaren, är född. Därför kommer herdarna också hit och samlar sig kring krubban med sina får. De vill se barnet med egna ögon, och när de går tillbaka ut i natten prisar och lovar de Gud för vad de har fått höra och se.

Någonting lyser ovanför krubban. Det är en stjärna som nyss har tänts på himlen och som är större och klarare än alla de andra. Stjärnan vill säga oss någonting. Även om Jesus kom fattig till jorden och föddes i ett enkelt stall, så är han den som man har väntat på. Han ska bli stor och han ska lysa för alla människor. En dag ska han säga: »Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.«

Därför har vi samlats kring krubban. Därför vill vi följa Jesus, inte bara idag, utan alla, alla dagar.

© Katolska Pedagogiska Nämnden och Anna Dunér

Sångförelag

»Stilla natt«, *Cecilia* nummer 240

»Nu tändas tusen juleljus«, *Cecilia* 246

»Herdar som på fälten vaktat«, *Cecilia* 242

»Ett litet barn av Davids hus«, *Cecilia* 213

Se inspelning på KPNs hemsida, <https://www.youtube.com/watch?v=2awTr2qpP3Y>

Se videon med biskop Anders Arborelius som läser julevangeliet vid krubban och ger en julhälsning till alla barn här: <https://www.youtube.com/watch?v=ppuDPTCe2fA>

